

39 vuotta 3 kuukautta on tireht. M. V. Sipponen toiminut kirkkomuusikkona ja kuoromiehenä!

**Eroa maaseurakunnan kanttorin toimesta 30. 9.
1950, hoidettuaan virkaansa ja kuoroaan
35 vuotta 2 kuukautta.**

Allekirjoittanut tuli tuntemaan Jyväskylän maaseurakunnan kanttorin urkurin Mikko V. Sipponen mieleksi samalla hetkellä, jolloin — aluksi varsinkin kainona »sentaattorina» — astuimme jalallamme yli tämän lehtifirman kynnyksen, kynnyksen jota tässä sitten on tullut hangatuksi siitä lähtien. Niihin aikoihin kanttori, sittemmin tirehtööri M. V. Sipponen toimi »leipävirkaansa» ohella myöskin tämän lehden taloudenhoitajana. Kun me ensimmäisen kerran läksimme viemään »senttilaskua» toimituksesta kassaan, »anoi silloinen »pää» Heikki Hyppönen Mikko Sipposelta: »Se on tiukka mies, mutta nauraa helposti!»

Sen jälkeen on kontaktimme Mikko Sipposen edelleen tiivistynyt, vaikka hän jätti lehtitalon ja siirtyi — edelleen kirkollisen toimensa ohella — hoitamaan Jyväskylän kunnan Säästöpankkia.

Mikko V. Sipponen eroa Jyväskylän maaseurakunnan kanttorin toimesta lauantaan, syyskuun viimeisenä päivänä, ja jo seuraavana päivänä 1. 10. 1950 istuu »uusi mies» sillä »pukilla», jota Mikko Sipponen niin kauan on pitänyt hallussaan. Siksi on meillä nyt meluinen velvollisuus muistaa muutamilla rivillä hänen musiikkitoimintaansa yleensä ja täällä Jyväskylässä erikoisesti. Hänen muuhun toimintaansa emme nyt kajota, sillä edelleenkin hän jää pankin »tiskin» taakse pohtimaan pankin asiakkaiden kanssa raha-asioitten syntyjä syviä.

Mikko Sipponen on syntyisin sakkolaisista ja kävi aikoinaan Viipurin kanttorikoulun, Emil Sivorin »opin». Ilomantsissa hänet tapasimme parin kuukauden ajan v. 1908, sitten toimi hän Viipurin tuomiokirkossa lyhyemmän ajan v. 1910. Tuli sitten muutto Lahteen ja siellä toimi hän 3 vuotta ja 7 kk eli 1/1 1912—30/7 1915 välisen ajan. Mutta ei hän kuitenkaan ollut erikoisen tyytyväinen Päijänteen eteläpäähän, koskapa haki, pääsi ja muutti tänne Jyväskylään maaseurakunnan kanttoriksi, ja siitä lähtien on hän viihtynyt erittäin hyvin täällä Päijänteen pohjois-päässä!

Mikko V. Sipponen on aina ollut ahkera ja toimeksipaneva kuoromies

ja komea on se kuorojen sarja, joita Mikko V. Sipponen on pitkän kareeriansa aikana johtanut! Sakkolan Haparainen ns:n kuoro, Valkjärven ns:n kuoro, Kiviniemen ns:n kuoro, Uuden-

kirkon kansanopiston kuoro, Viipurin Arbeitsvännenien kuoro, Viipurin Rautatieläisten kuoro, Viipurin kauppakoulun kuoro, Viipurin Nuorten Nuijan seka-kuoro, saman yhdistyksen naiskuoro, Viipurin kanttori-urkurikoulun kuoro (2 v. varajohtajana), Lahden Raittiusseuran kuoro, Lahden yhteiskoulun kuoro, Lahden krist. tyt:n kuoro, Lahden luth. evank. yhd. kuoro, Lahden Kirkkokuoro, Jyväskylän tyt:n kuoro, Jyväskylän Veikkojen seka-kuoro, saman seuran naiskuoro, Jyväskylän luth. evank. yhd. kuoro, Jyväskylän kaupungin Kirkkokuoro (sihteerinä) sekä lopuksi Jyväskylän Maaseurakunnan Kirkkokuoro, jonka johdossa tireht. Sipponen on ollut 35 vuotta!

— Nyt saa kunnianarvoisa kuoroveteraani itse kertoilla muistojaan, kehoitell allekirjoittanut. Eikä turhaan, sillä Mikko Sipposella on sana hallussaan, hän kertoo pirteästi ja on lisäksi — kuten edellä sanottiin — mies, joka hymyilee ja naureskelee oikein mukavasti!

— Pitkäaikaisimmaksi minulle muodostui tämä Maaseurakunnan Kirkkokuoro. Aloitteistani alkoi tämä kuoro toimintansa syksyllä 1915 ja tasan 35 vuotta olen saanut johtaa tätä kuoroa. Alussa oli kyllä monenlaisia vaikeuksia. Ehkäpä tuntui monista oudolta se, että rupesin »tähtäämään» suurkuoron muodostamista! Ensimmäisenä vuotena liittyi kuoroon 30—40 laulajaa ja työ edistyi niin, että helatorstaina 1916 annoimme ensimmäisen konsertin Taulumäen — sitten v. 1918 palaneessa — kirkossa. Harjoitukset pidettiin aluksi Suvimäen kansakoululla, josta sitten siirryttiin Taulumäen seurakuntasaliin.

— Seuraavina vuosina minä laajensin kuoron toiminnan ulottumaan seurakunnan eri puolille, kuten Pölkkaan, Puuppolaan, Oravasaareen, Kelloon, Kuohulle ja sitten myöskin Tikkakoskelle. Kuoron toiminnan näin laajentuessa.

ovat tässä työssä olleet mukana ratkaisevalla tavalla monet koulujen opettajat,

ja heille olenkin tästä sydämestäni kiitollinen. Heille, kuten kaikille muillekin avustajilleni — laulajista nyt puhumattakaan! — pyydän lausua parhaat kiitokseni ja auliin tunnustukseni.

— Kuoroni on tehnyt vuosikymmenien aikana verrattain ahkerasti vierailumatkoja, säännöllisesti parisen kertaa vuodessa. Näin on käyty m.m. Saarijärvellä, Uraisilla, Laukaassa, Toivakassa, Leivonmäellä, Joutsassa, Luhan-gassa, Säynätsalossa, Sysmässä j.n.e. Tilapäiseiintymisiä on kuorolla ollut

joka vuosi eri puolilla seurakuntaa ainakin parikymmentä.

Kirkollisissa laulujuhlissa on kuoro myöskin usein ollut mukana

ja niin olemme käyneet osallistumassa kolmiin kirkkolaulujuhlisiin Jyväskylässä, lisäksi Jämsässä, Petäjävedellä, Keuruulla, Multialla, Mikkelissä, Vaasassa ja viimeksi Tampereella.

— Muistojen komeroista voisi pulpahtaa esille paljonkin mielenkiintoista. Olenhan ollut itse mukana 18 laulujuhlissa, milloin kuuntelijana, milloin kuoron kanssa, milloin taasen palkintotuomarina.

— Mitä vielä täällä suorittamaani kuorotyöhön tulee, on minun ilolla todettava, että mitä pitemmälle on päästy, sitä helpommin on kaikki sujunut. Seurakuntakin on kiitettävällä tavalla ymmärtänyt myöskin tämänlaatuista seurakunnallista työuuttoa. Kuorolla onkin jo pitkät ajat ollut hyvät edellytykset toiminnalleen. Kirkko on kaunis, urut hyvät, urkulehterillä on kuorolla erittäin hyvät tilat. Ja kirkko on kuoromielessäkin erinomainen esiintymispaikka. Missäpä minä paremmin viihtyisin — — — näissä saulisissa oloissa? Seurakuntasali, joka on sekin hyvässä kunnossa, on ollut mainio harjoitushuoneisto.

Seurakunta saakoon kiitoksen siitä taloudellisesta tuesta, jonka kuoro siltä on saanut.

— Työ laulajien ja minun välilläni on mielestäni sujunut läheisessä, lämpimässä hengessä, suhde on aina ollut välitön, joten mitään »toivomisen vараa» ei minulla ole ollut. Lisäksi ovat läheisimmät omaiseni minua aina tukeneet aktiivisesti kuorotyössä. Harjoitussakkynti on aina ollut ahkeraa.

— Haluaisin nyt, kun 35 vuoden ja 2 kuukauden »työpäivän» jälkeen jätän paikkani nuoremman polven täytettäväksi, kiittää jokaista entistä ja nykyistä laulajaa oikein kädestä puristaen! He ovat olleet arvaamattoman suurena apuna siinä työssä, mikä minulle on ollut rakkainta ja läheisintä. Tulen aina säilyttämään laulajista ja kaikista muista, jotka tavalla taikka toisella ovat suosineet ja auttaneet kuoroani — papistosta, seurakunnan kirkollisista elimistä, seurakuntalaisista ym. — mitä kauneimman muiston, siirtyessäni nyt kaihomieliin »vanhuudenlepoon», jonka minä silti — luulisin! — ehkä olen ansainnutkin! Seuraajani on nuori mies, Sibelius-Akatemiassa diplomiinsa suorittanut kanttori-urkuri Vilho Kekkonen. Nuorin voimin hän voi jatkaa työtä. Ja se on kiitollista työtä, sen voinen minä hyvällä omallatunnonlla vakuuttaa!

Näin jutteli jo harmaantunut, mutta yhä vielä salskea ja suora tireht. Mikko V. Sipponen! Nostamme hattuamme hänen pitkälle, komealle elämäntyölleensä ja saavutukselleen Jyväskylän maaseurakunnan hengellisen musiikin johtajana ja edistäjänä!

Diina (Uusikirkko) P — ma.